

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4751/2019
11.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Миховиловић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Лазаревић, адвокат из ..., ради раскида уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4077/18 од 12.03.2019. године, у седници одржаној 11.12.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4077/18 од 12.03.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4077/18 од 12.03.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за трошкове одговора на ревизију.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 2801/13 од 27.07.2017. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и раскинут уговор о доживотном издржавању закључен између ББ из ... као даваоца издржавања и сада пок. ВВ, као примаоца издржавања у ком уговору је тужилца обухваћена као бенефицијар, оверен од стране Општинског суда у Крагујевцу под бројем 3 Р-V-82/06 од 24.11.2006. године у делу испуњења обавезе тужене према тужилци и одбијен у делу који се односи на повраћај предатих ствари као накнаде за уговорено издржавање. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4077/18 од 12.03.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда у делу става 1. којим је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле за повраћај предатих ствари као накнаде за уговорено издржавање и у ставу 2. изреке.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужила је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Тужена је поднела одговор на ревизију, захтевајући накнаду трошкова састава истог.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер је питање правних последица раскида уговора о доживотном издржавању довољно расправљено у судској пракси и нема потребе за новим тумачењем права.

По члану 403. став 3. истог закона, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида уговора о доживотном издржавању и предаје ствари поднета је 15.05.2013. године. Вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

С обзиром да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију јер ти трошкови нису били ни нужни ни неопходни за одлучивање о овом правном леку (члан 154. став 1. ЗПП).

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић